

Melius: Journal of Narrative and Language Studies

Melius, 2023, 1(1): 105-106

Geliş Tarihi (Received): 19.06.2023

Kabul Tarihi (Accepted): 21.06.2023

Yayın Tarihi (Published): 22.06.2023

Ahmet'e

To Ahmet

Mukadder Erkan¹

Mektup, uzakta bulunan bir dosta haberleşmek amacıyla gönderilen yazı türü. Sana bir mektup yazmak istedim kadim dostum. Biliyorum, bu mektubu hiç okumayacaksın. Okuyamayacaksın. Çok uzak bir diyardasın kimsenin bilmediği, geri dönmediği. Belki bir şekilde haberdar olacaksın, kim bilir.

Akademik hayata hemen hemen aynı yıllarda başladık. Yıl 1982. İhtilalin gölgesi altında ben birinci sınıfta sen de ikide. Öyle geçip gitti üniversite öğrenciliği. Yıllar ve yıllar. Araştırma görevlisi oldun, bir yıl sonra da ben. Birlikte doktora eğitimi. Güneş Hoca'nın Amerikan Tiyatrosu dersleri, Gülden Hoca'nın Psikanalitik eleştiri dersleri. Yıldız Hoca'nın Dünya Tiyatro Tarihi dersleri. Erdal Hoca'nın 19. Yüzyıl, 20. Yüzyıl İngiliz Edebiyatı dersleri. Daha böyle nice dersler. Birlikte yuttuk sıralardaki tozu. Toz derken metaforik anlamın yanı sıra gerçekten de tozdan bahsediyorum, bilirsin. Tozluymdu sıralar. Hele dil laboratuvarında bir karış toz tutmuş masada Erdal Hoca'nın karşısında kâh yaptığı bir espriye gülüp kâh cevap veremediğimiz soruların karşısında üzüntüyle az zaman harcamadık o sıralarda. Doktor olduk, o zamanki unvanla yardımcı doçent olduk, doçent ve profesör olduk. Ama her şeyden önemlisi sen kadim dost oldun. En dar zamanımda, kar kış, yağmur çamur demeden koştun geldin.

Harika bir eşle evliliğine, harika çocuklarının doğumuna, büyümelerine tanıklık ettim. Çocuklarımızı birlikte büyüttük. Hiç saymamıştım ama şimdi idrakine vardım da tam 41 yıllık dostumdun Ahmet. 41 yıl sonra kardeşiz bıraktın. Telefonu her açtığında bana ablam deyişin hala kulaklarımda yankılanır. Bana sabrettin. Yalnızca bana değil, etrafındaki herkese sabrettin. En olmadık taleplerle gelenlere bile güler yüzünü eksik etmedin. Kırmadan gönderdin. Darda olan herkese yardım ettin. Ben şahitim iyi bir insandın. İyi bir hocaydın. Öğrencilerin senin

¹ Prof. Dr., Atatürk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü, merkan@atauni.edu.tr

Ahmet'e
To Ahmet

odana koşup gelirdi başları sıkışınca ya da akademik bir konuda daralınca. Hiçbirini geri çevirmedin. Nereden biliyorsun diye sorma muzip muzip, çünkü onca yıl yan odamda oturdun, ince duvarların arkasından gelen kahkahaların benim yüzümü de güldürürdü. Moralimin çok bozuk olduğu zamanlarda bile teatral anlatım yeteneğinle bir şeyler söyleyip asık suratımı aydınlatırdın. Çünkü sen Ahmet Beşe'ydin ya da çok yakınlarının bildiği isimle sen Sinan Beşe'ydin. Hastalığını bana haber verdiğinde bana moral veren yine sen oldun.

Soğuk bir kış günü yoğun bir kar yağışı altında seni toprağın koynuna bıraktık. İkimiz de gayet iyi biliyoruz ki, ölüm öbür dünyaya açılan kapıdır.

Bilirsin, duygularımı hep örterim. Ama seninle ilgili bir yazı istediklerinde bunca yıllık dostluğu ancak şu birkaç sözle dile getirebildim. Aslında seninle paylaştığımız koskoca bir akademik hayat elbette bu satırlara sığmaz, gerisi seninle benim belleğimde.

Biz senden razıydık. Rabbim de senden razı olsun, rahmet ve merhamet eylesin, mekânın cennet olsun, kadim dostum.